

Shri Raghunatha Temple MSS. Library,
JAMMU

No. ४६११

Title उपारा मोक्ष विधि

Author *

Extent १८ पत्राणि Age सं. १७५१

Subject धर्म शास्त्रम्

(स्वामोत्सर्गविधिः)

५६११

५६११

#1 missing.

F. = 19

२५ पृष्ठ

मानस्यपदमोगइन्द्राद्युतत्रयावक्ति त्रस्वर्गवासरोमसमसंख्यभूतभविव्याका लघुनरासनिदु
र्त्रिमपरमसिद्धिकामः स्वः यतदारामस्तनोत्सर्गमहंक रिष्यइतिसेकल्प्य॥ आवाय्यसेवोव्य॥
यतदारामस्तनोत्सर्गमदिनये॥ तत्रात्वंमेय कायविधानेनरुभवेपनिधाय॥ भवानीतिपु
तिववनम॥ लेअद्यस्वः कर्तव्ययतदारामस्तनोत्सर्गमहंक रिष्यइतिसेकल्प्य॥ आवाय्यसेवोव्य॥
यितंयभिः पुष्यवन्दनताम्बुलसवर्णा लघु कः रगोरमुक गोत्रममुक शमीरां ममुक वेदाध्यायि
नमावाय्यत्वेनत्वामहंस्तनो॥ ततोस्मितिपुतिववनम॥ यथाविहितं कर्म कुरु॥ लेकरवाणीतिपु
तिववनम॥ तत्रदारुमयमासनं विष्टरंदयं पादपुष्पा लनार्थं पात्रस्य मुदकं मावमनार्थं मुदकपुरा
पात्रमर्घ्यं शेषपात्रस्य भववन्दनार्थं तदेतपुष्पसहितं मधुपर्कार्थं कांशपात्रस्य दधिम

द्या ४

ॐ वृत्तान्यपरपात्रपिहितानि रौ रवेन समादाय ॥ उत्पिताया वक्ष्यामि ॥ ॐ साधमवानास्तामर्चयिष्या
मो भवनाम् ॥ अर्चयेत्तत्तुः ॥ विष्णुमेकं गृहीत्वा ॥ ॐ वक्ष्यामि समाना नामुद्यतामिव सूर्यः ॥
इमं नामभित्तिष्ठा मियोमाकाश्यामिथास्पति ॥ इति दारुमया सनोपरिपूर्वायं विष्णुं गृहीत्वा ॥ ॐ
दक्षस्व उपवेशयेत्तु उपविष्या यथा र्घं निवेदयेत् ॥ पाद्यं पाद्यमित्यनेनोक्ते ॥ ॐ पाद्यं प्रति गृ
तामिति दाता ॥ ॐ पाद्यं प्रति गृह्यतामिति तत्तु कर्तुं मानाहुर्लिना पाद्यं गृहीत्वा ॥ ॐ विराजो दोह
सि विराजो दोहमसिमयि पाद्याये विराजो दोह इति दक्षिणोपादं प्रजापयति ॥ अनेनैव कर्मणा नेने
वमन्त्रेणावामपादं प्रजापयति ॥ ततः पूर्व विदिष्य राजं गृहीत्वा वरणा योरयस्तादुत शयं
तुः फुर्ष्यात् ॥ ॐ अर्धो अर्ध इत्येनेनोक्ते ॥ ॐ अर्धः प्रति गृह्यतामिति दाता ॥ ॐ अर्धं प्रति गृह्य
मी तितुः ॥ तं गृहीत्वा ॥ आपस्थ युष्माभिः सर्वमानवा प्रुवा नीत्यर्धपात्रं गृहीत्वा शिर

नका

॥ १ ॥

राम

माभिवन्धु ॥ न समुद्रं वः प्रहिसोमिस्वांयोनिमभिगच्छता रिष्यास्माकं वीरामापरासं विमत्पयः
 त्वर्धं शेषमेसां न्यानि नयेत् ॥ ततः आवमनीयमादाय आवमनीयमावमनीयमित्यन्ये नोक्ते ॥
 आवमनीयं प्रतिगृह्यतामिति दाता ॥ आवमनीयं प्रतिगृह्यतामिति गुरुः ॥ तं गृहीत्वा ॥ आमागन्यः
 शमासं ज्ञेयं तवर्धं मातं माकुं रुषियं पुत्रानां मम विपतिपशूनामशिक्षितनूनामिति मन्त्रेण सक्तं
 दावामिति ॥ द्विस्तृती ॥ न मथुपर्कं मथुपर्कं मथुपर्कं इत्यन्ये नोक्ते ॥ मथुपर्कः प्रतिगृह्य
 तामिति दाता ॥ मथुपर्कं प्रतिगृह्यन्तामीति गुरुः ॥ न मित्रस्यत्वावन्नेषाप्रतीज इति दातृ करस्य मे
 व निरीन्य ॥ देवस्यत्वासवितुः पुवेश्विनोर्वाहुभ्याम ॥ पद्मो हस्ताभ्यां प्रतिगृह्यन्तामीत्यभिधाय गृहीत्वा ॥
 नमः शपावाशपायान् शनेयत्रा विद्धंते ते निः कृतामीत्यनामिकया आलोयः ॥ न यन्मथुनोमव

३॥

राम

॥३॥

॥

3

व्यं परमं हं पमत्राद्यं तेनाहं मधुनो मधव्ये परमेसा रूपेणाद्ये न परमो मधव्यो आदोसा नीति ॥ विः प्राशयेत् ॥
 इति प्राशने वैत न्यत्र पाठः ॥ ततः वाच्य आश्रितः । न सोमो प्राणोः सः । इति नाश्रीः ॥ अत्रोर्मव न्नु रसः । इति
 वन्तु वी ॥ कर्त्तव्योर्मो शोत्रमस्तः । इति कर्त्तव्योर्वाकोर्मव न्नु रसः ॥ इति वाहू ॥ उर्ध्वोर्मो उर्ध्वोः सः । इत्युक्तः ॥ अत्रो
 व्यानिमेः उर्ध्वानित न्नु रसः न्नु रसः ॥ इत्यादि सर्वगात्राणि स्पृशेत् ॥ गोर्गो इति नापितो धूयात् ॥
 माता रुद्राणां दुहिता पशूनां संस्वसादित्या मम तस्य नाभिः प्राणवो वं विकितयेत्तनायमगमनामदिति
 वद्विष्टममवाप्त्यवाप्त्यक शर्मणो यत्तमानस्य उभयोः पापमाहतः ॥ ३ ॥ ततः ततः ततः ततः ततः ततः ततः ततः ततः ततः
 ततो मराडपंपुविश्य आवाय्यो गोमूत्रादिकमभिमन्त्रयेत् ॥ ततो गायत्र्या गोमूत्रम् ॥ ४ ॥ गन्धद्वारां दुःखं
 धर्वा नित्यं पुष्पं करीषिणी इक्ष्वंरी सर्वभूतानां तामिह क्यौ शिवे ॥ इति गोमयम् ॥ ५ ॥ आस्वापस्वममेत
 विशतः सोमं तस्मिन् भवावायस्य संगद्ये ॥ इति गीरम् ॥ ६ ॥ दर्विं कात्रीः कारिष्वनिस्मो रस्य वाजिनः

सरमिनो मरवा करत्त राया फ विर्ज शिवर ॥ इति दधि । ॐ तेजो मिश्रं क मस्य प्र तम सि धाम नामासि । प्रियो
 देवाना मना ब्र हं देव यज्ञ नमसि ॥ इति दधत्त ॥ इति पञ्च गव्य मे की र्त्तय ॥ देव स्यात्वास वितुः प्र सवे श्विनो
 र्वाहु भ्या म प स्मो ह स्ता भ्या म् ॥ इति गाय त्रेता कन्द सां म न्या मि त्र्ये व म ने त्वा क्न्द सां म न्या मि ता ग ते न क्
 न्द सां म न्या मि ॥ इरावती धेनु मती हि म्ना तं स य व सि नी व्य स्क म्प्रे रो द सी वि ह्ने ते ना व त्स्य प थि वी म
 मितो म य व जं स्वा ह गो ॥ ॐ मानः स्तो के त न ये मा न आ यु धि मा नो गो म्मा नो श्वे र्क री युः मा नो वी र
 न त इ मा वि नो व धी र्ह विष्म तः स द सि त्वा ह वा म हे ॥ ॐ मि म्प्रे त्रे ना मि क या पञ्च गव्ये न वा हि र त्त र श्व त
 न्द म व से व ये त ॥ ॐ योगे योगे त व सारं वा ज्ञे वा ज्ञे ह म हे स्वा इति । इति वेद्यु प नि कु र्ण सारं ती कु र्यात् ॥ ॐ इ
 यं वे दिः प शे त्तः प थि व्या म्र यं य ज्ञो भ व न स्य ना मिः ॥ अ यं सो प स्मी र्स्प श्वे रो ब्र ह्म प र मं व्यो मा इति वे दी
 म भि म ब्रु ये त ॥ ॐ स धा मा ने प थि वि द्या म ने न ह स जं स श म्मा तों म दि तिं स प्र णी तिं दे व रि ता व स ना ग स म

रम

॥४५॥

॥४॥

मस्तवतीमारुमैहेमाश्वस्तये॥ इति सत्रास्फालनम्॥ ततो स्रहदेदिमध्ये पञ्चवर्तिकया योऽशमराऽलं लिखित॥
 मध्ये वै लिखेद्विह्नुं प्राच्यां नारायणं तालिखेत्॥ आग्नेये तु लिखेच्छौरिः॥ श्रीकण्ठे दन्तिरो लिखित॥ पुरुषो
 त्तमं नैऋते नरसिंहं रुद्रपश्चिमे वायवे श्रीवरं देवम्॥ उत्तरे गरुडं वज्रम्॥ ईशाने वैवस्वतो विन्दम्॥ ततो दन्ति
 रो लोन्मीनं नैऋते वाराहीम्॥ उत्तरे वै नतैषम्॥ ऐशाने कुमारम्॥ तत्र वै योगीश्वरी लिखित॥ ततो दिक्पा
 लानां स्त्रीयस्वी यदि नृ॥ इन्द्रपीतं लिखेत्प्राच्याम्॥ अग्नेये रक्तमग्निकम्॥ यमं क्लृप्तमवाय्यां वनैऋ
 ते नीलनैर्वातिम्॥ परिवमे वरुणं श्वेतम्॥ वायवे धूम्रवायुकम्॥ सोमेशानौ श्वेतरक्तौ॥ धृतिमान्तौ
 धूम्ररक्तधूम्रकौ॥ यतानसंस्थाप्य पूजयेत्॥ ततो ग्रहविद्याम्॥ शुक्रदेवं सावित्रिदेवतसप्तयष्टिदेव
 तस्वस्ववर्गाकानि मित्रं वयहाणी वारुणम्॥ तत्र मध्ये रक्तं वर्तुलं शर्यमीश्वराधिदेवता कमग्नि
 पुस्पधिदेवता कम॥ आग्नेय्यं श्रद्धं वन्द्यं शितं सोमम्॥ सावित्रिदेवता कम॥ आयः पुत्यधिदेवता कम॥ द
 न्तिरोत्रिकोऽसंमराऽलम्॥ स्कन्दोऽधिदेवता कम॥ पृथ्वीपुत्यधिदेवता कम॥ ऐशान्यं उद्वं वज्ररक्तं तिम्॥

पुर्व

ततो वेदिपूर्वो नरे ॥ एवं वर्द्धनी स हि कल्पसंस्थापयेत् ॥ तत इन्द्रादि दिव्या लानां कल्पसान विधिवामयेत् ॥
ततो द्वाविहस्तप्रात्रवाते पञ्चहस्ताश्च तथ शाखा द्वयात्मकम् ॥ तस्य तोरणात् ॥ नेत्राग्निमोदे उरो हिते यज्ञा
स्य देवस्य रिजितै देव ह्येतां रत्नवातवन ॥ इति रोपयेत् ॥ ततो दन्तिरा दारिता दशमे वो दुम्वर रास्य
इव त्वोर्ध्वत्वा वायवस्य देवो वः सविता प्राय्य यत्नसे व्य ॥ तमायकर्मरा आयाय ध्वमद्या इन्द्राय भा
गं पुत्रावती रासि वा यन्या मवसे न ईशा तमा ध्वस जं सो दुवा अस्मिन् गोपतो स्यात् ॥ वयं द्वीर्ध्वज
मानस्य पञ्च नपा हि ॥ इति रोपयेत् ॥ ततः पश्चिमे पुन्रजम् ॥ ता दशमेव ॥ नेत्राग्नि आयासि मा रोपयेत् ॥
नो हव्यदातये ॥ अग्नि हो ससि व हि वि इति दन्तिराया र्ध्व ॥ ततः त्रेव परोपनम् ॥ नेत्राग्नि देवी रुमी
व या आपो भवन् पीतये सञ्जोरमिः स्ववन् न इति सर्वतो रगा वा सखायम् ॥ हि मा शय सन्दरा दीव
पुत्रयेत् ॥ सर्वतो रगा पवि वामे शिवं दन्तिरा विहस्य मध्ये वृक्षा वगे जयेत् ॥ सर्वतो रगा देवः पञ्चभूता

॥५॥

॥५॥

सम

शानैः

निपुण्येतात्तुभूतायत्वां नारी येसु रेभिद्विबोडु हन्तांदुग्नीः पथिव्योभ्य त्तरीजमन्वेमिप थिव्यास्वी
 नाभौ क्रमेणाभ्यादित्पाउ स्थे अथेहव्यजंरन् इतिमत्रेतापुत्रयेत्त॥ ततोऽतिस्थापनम्॥ तत्रक्रमः॥
 हस्तमात्रेकुं राडाभ्य नरेसंमत्यकुशैः कुं शा न्यीपरित्यज्य गोमयोदके नोपलिप्य शुवमलेनस्फे
 नवाप्रादेशमात्रमत्रे तत्रक्रमेणरेखात्रयं कृत्वा उद्वेखनक्रमेणा मिकाद्रुषाभ्यां मदमध्वं प
 रेशान्यानिः क्लिप्यतत्ररंसीकां शपयत्रस्यमग्निं स्वाभिमुखं निदध्यात्॥ पृथक्कलशे॥ यद्येहिसर्वा
 मरुतिश्च सर्वैरभिव्यु तोवज्रयशमेरेश॥ संवीत्यमानोऽपरसीगणे नृगहारापती भगवन्नमस्ते॥
 इत्यावाह्य॥ गजस्कन्धसमारुढं वज्रहस्तं महाबलम्॥ आवाहयामि यज्ञेऽस्मिन्पुत्रेयं प्रतिगृह्यताम्
 इतिस्थापयेत्॥ शतयज्ञीविषोदेवः सर्व देवाविषो महान्॥ वज्रहस्तो महासत्त्वस्तस्मै शं कामेने नमः॥

प्रं

इतिपुत्रकेराकजातारमिन्दुमभितारमिन्दुजह्वेसरमिन्दुजंकयामिश्रकंपुरहृतमिन्दुजंस्वस्तिनोमबवा
 वात्विन्दुः॥ इतिपताकांदद्यात्॥ पताकायांकुमुदायनमः॥ इन्द्रःसुरपतिःश्रेष्ठोवज्रहस्तोमहाबलः॥ स
 र्वयज्ञाविद्योदेवस्तस्मै नित्यं नमोनमः॥ वत्सपार्थनमः॥ आखराडपनमस्तुपूर्वदेहेयम्ःस्थिरमाकीर्ति
 यत्तितथाविद्यांदेहिमेपरमेश्वर॥ इन्द्रायसुखाविपतयेयमायमन्तवलिर्भूमः॥ ततश्चैवेकत्वशे॥
 एहिहिंसर्वाभरहव्यवोमुनिप्रविरेरभितोःमिधुम्ः॥ तेयोवताल्लोकगणोनसाहंममाश्वरंयाहिक
 वेनमस्तो॥ इत्यावाह्य॥ शक्तिहस्तंवल्लुसंकुशगरूढं सुरोत्तमम्॥ आवाहयामियज्ञेऽस्मिन्पुत्रेयंपु
 तिरुत्पत्तां॥ इतिस्थापयेत्॥ सर्वज्ञोविद्योदेवोऽक्तवर्णोमहाबलः॥ शक्तिहस्तोमहावीर्योवैश्वान
 रनमोस्वते॥ इतिसंपत्त्या॥ लेयश्यायाहिमित्रयेरुगानाहव्यदातये॥ निवीहोतासार्सिवाहिषि॥ इ
 तिरक्तपताकांदद्यात्॥ पताकायांकुमुदायनमः॥ इतिकुमुदपुत्रयेत्॥ आयेयःपुरुषोरक्तसर्व

१।५

॥६॥

6

॥६॥

राम

देवमहोव्ययः॥ धर्मकेतुनाथ्यन्तः सत्येनित्यं नमो नमः॥ अथ ये सर्वे ते ज्ञो विपतये॥ यद्यमायमव
 तिर्नमः॥ इति वत्तिंदद्यात्॥ ततो दज्जिराकलशे॥ एह्येहि वेवश्वतं धर्म राजसर्वा मेरे रचित धर्म
 मूर्ते॥ शभाशमानन्दशुवामवीशशिवायनः याहि मखं नमस्ते॥ इत्यावाह्य॥ महामहियमा रूढं दराड
 हस्तं महावलम॥ आवहयामियजोऽस्मिन् प्रतेयं प्रतिगृह्यताम॥ इति स्थापनम॥ दराड हस्तः कं स्म
 वार्तो धर्म्यथ्यजो महावलः॥ पुत्रा विपतये नित्यं यम राजायते नमः॥ इति पुत्रयेत॥ असि यज्ञोऽस्यादित्यो
 ऽवत्र सिततो गत्येन प्रतमसिसो मे न समया विष्ट क्त आहु स्तेभिर्त्रोदिविवन्धनानि॥ इति कं स्मपता
 कां दद्यात्॥ पताकायां पुण्डरीकायन इति पुत्रयेत॥ यमश्चोत्पत्यवर्गाभः किरीटी दराड धर्म्युः॥
 धर्मसाजो विशुद्धात्मा तस्यै नित्यं नमो नमः॥ यमाय प्रेता विपतये यद्यमायमक्तवत्तिर्नमः॥ इति वत्ति
 दद्यात्॥ ततो नैर्जीते कलशे॥ एह्येहि रजोगणनायकस्त्वं विशालवेताल्पिशिवसर्वैः॥ ममाद्यं न पाहि

पिशाचनायुक्तो केशवस्त्वं भगवन्नमस्ते ॥ इत्यावाह्य ॥ तीर्थादंष्ट्रं मे जाकृत् खड्गं हस्तं महावतं म ॥ आ
 वाहयामि यज्ञेऽस्मिन् ॥ एवेयं प्रतिगृह्यताम् ॥ इति संस्थाप्य ॥ सर्वरजो विपतये नैर्ऋतिं श्रीलवि यहः ॥
 शक्तिपाशवरो नित्यं तस्मै नित्यं नमो नमः ॥ इति संप्रत्य ॥ एहि नैर्ऋते त्रयस्व स्वाहा ॥ अग्निनेत्रेभ्यो देवेभ्यो
 उरः सद्यः स्वाहा ॥ यमनेत्रेभ्यो देवेभ्यो दक्षिणस्य सद्यः स्वाहा ॥ विश्वेदेव ते त्रेभ्यो देवेभ्यः सद्यः मित्रवा
 रुणां नेत्रेभ्यो वामवरुनेत्रेभ्यो वामदेवेभ्यो उत्तरासद्यः स्वाहा ॥ सोमनेत्रेभ्यो देवेभ्यो उपरिस्वभ्यो दुःस्व
 द्यः स्वाहा ॥ इति निलपता कौदद्यात् ॥ वामनाय नमः ॥ इति पूजयेत् ॥ निर्ऋतिं सपुमानं कृत्स्नः सर्वरजो
 विपो महान् ॥ खड्गं हस्तो महो सत्त्वस्तस्मै नित्यं नमो नमः ॥ रजो विपतये एवमावमक्तवर्जिर्नमः ॥ इति वृ
 त्तिं दद्यात् ॥ ततः पश्चिमकलशो ह्येहि यादो गणावा रिधी शशरो नयर्न्यसहाप्सरो मिः ॥ विद्याधर
 मरगीयमानपाहित्वमस्या न भगवान्नमस्ते ॥ इत्यावाह्य ॥ मकरस्थममहाबाहुं देवदेवमहीपतिम् ॥
 आवाहयामि यज्ञेऽस्मिन् एते ये प्रतिगृह्यताम् ॥ इति संस्थाप्य शक्तिपाशवरो नित्यं मकरस्थो महावतः ॥

॥७॥

॥७॥

॥४॥

कृष्ण

राम

निमग्रशुक्ररूपश्च नमोऽस्तु वरुणायते ॥ इति संपूज्य ॥ वरुणास्येतं भनमसि वरुणास्यस्व न्धमर्जनस्यो वरुणा
 स्य नतससदन्यसि वरुणास्य नतसदनमसि वरुणास्य नतसदनमासिद ॥ शुक्लाताकां दद्यात् ॥ पताकायां
 शं कु क र्णा य न मः ॥ इति संपूजयेत् ॥ ने वरुणाः सकल्यो विष्णुः पुरुषो निमगाधिपः पशुहस्तो महाबाहुस्तस्मै
 नित्यं नमो नमः ॥ वरुणायायां यते ये ष मायमक्तं वल्लिर्जमः ॥ इति वल्लिं दद्यात् ॥ वायव्यकल्पशे ॥ ५ ॥ हे हि
 यज्ञे मम र्णाय म्मा विरुढः सह सिद्धिं संचैः ॥ प्राणाधिपः कालकवे सहा यगहृत्पुतां भगवन्नमस्ते ॥ इत्या
 वाह ॥ ५ ॥ गस्कन्धसमासूँ विजाम्बरमहाबलम ॥ आवाहयामि यज्ञेऽस्मिन् यज्ञे यं पतिगृह्यताम ॥ इति संपू
 ज्य ॥ सर्वप्राणाधियो देवः सर्वज्ञः स्ववस्थितः ॥ धृतरहस्तो मेघवर्णस्तस्मै वायव्ये नमः ॥ इति संपूज्य ॥
 नेवातो वावामनो वागन्धर्वाः सदा विं सतिस्तैः अग्रे स्थामयंते तैः स्मिन् नतवमादद्यः ॥ धर्मयताकां दद्यात् ॥
 पाताकायां सर्वनेत्राय नमः ॥ वायुस्तु सर्ववर्णभः सर्वगं वयहः ॥ शुविः पुरुषो धृतरहस्त रवतस्मै वाता

पृष्ठ २
यन्त्राकार राज २

सार्ध १

त्यजे नमः॥ वायवे प्राणाधिपतये एवमाभक्तवत्त्रिभुवः॥ इति वत्त्रिंदद्यात्॥ तत उत्तरकल्पशे॥ एहो हि
यजेश्वर यजराजो विद्यमानः सर्वो ब्रह्माधिपतिः पिता मिः मरुता हारापती भगवन्नमस्ते॥ इत्या
वाह्य॥ यजस्कुन्वसमाकृतं गदाहस्तं महावत्॥ आवाहयामि यजेऽस्मिन् यजेयं प्रतिगृह्यताम्॥ इति सं ॥२॥
स्थाप्य॥ सर्वं नेत्रमयः सोमो राजा न्यवस्थितः न नत्राधिपति सोम्यसे नित्यं नमो नमः॥ इति सं
पत्य॥ वयं जीतो मधुतेतव मनस्तनय॥ विधत्तः प्रतावतः सवेन हि॥ इति श्वेतपताकां दद्यात्॥ पता
कायां सुमुखाय नमः॥ इति पूजयेत्॥ गोशेषस्तु पुमान् सोमः सर्वो ब्रह्माधिसु नन्वितः॥ ननु त्राधिपतये
एवमाभक्तवत्त्रिभुवः इति पूजयेत् वत्त्रिंदद्यात्॥ ईशानकल्पशे॥ एहो हि सर्वेश्वर सिद्धं सर्वो हि सात्वतं
वैखंडी कुं यशसं॥ लोकेश यजेश्वर यजसिद्धो हानपती भगवन्नमस्ते॥ इत्यावाह्य॥ यजस्कुन्व
समाकृतं गदाहस्तं त्रिवेनम॥ आवाहयामि यजेऽस्मिन्॥ यजेयं प्रतिगृह्यताम्॥ इति संस्थाप्य॥ सर्वं
वायवे देव ईशानः शक्तविहः॥ श्रुत्वा गीतं चारुं रुद्राधिपतये नमः॥ इति पूजाविधा कृतामी राम

शान्तगारस्य धर्मनिधिं यत्तिवमवसेहमेवयंप्रधानोयथादेवसोमसद्वेतजिता॥ इतिपञ्चवर्गप
 ताकीदद्यात्॥ यताकायांसुप्रतिष्ठायवमः॥ इतिपुत्रयेत्॥ ईशानः पुरुषः शुक्तः सर्वविद्याधिपो
 महान्॥ शुलहस्तो विरूपाक्षस्तस्यै नित्यं नमो नमः॥ ईशानाय सर्वविद्याधिपतये एवमायमक्त
 वलिर्नमः॥ इतिवलिंदद्यात्॥ ततो निर्जतिविरूपायै मित्येकलक्षणं चतुर्दश॥ एते हि पाता
 लध्वजस्वरेन्दुनागाङ्गाकिन्नरगीयमानवयज्ञोरगेन्द्रो मखलोकसेवैरनेनैरन्नाध्वरमस्य
 दीयम॥ इत्यावाह्य॥ निःशेषतगताचारुशेषशुक्रगणान्तिमः॥ आवाहयामिः स्मिन्पूयेयंप्रति
 गृह्यताम॥ इति संस्थाप्य॥ पत्रगाधिपतिर्देवो योऽनतो नीलविग्रहः॥ पातालेवसतिर्त्रित्यं मनना
 यनमो नमः॥ इति संस्थाप्य॥ लेनमोस्तु सर्वेभ्यो ये के वित्पथि वीमनु॥ योऽनतो नोदिवितेभ्यः स
 र्वेभ्यो नमः॥ इति श्वेतपताकीदद्यात्॥ पताकायां वात्रे नमः॥ योऽसाधनत्तरूपेण धृत्वा राडं स वा

कस्म

॥८॥

वरमापुष्यवद्वायतेमृद्धितस्मै नित्यं नित्यं नमो नमः॥ अनन्ताय पञ्चगाविपतये षडमाय भक्तवत्त्रिभु
मइति वल्लिंदद्यात्॥ देन्दुशानयोर्मध्ये उर्ध्वमृद्धिपकलशे॥ एते हि सर्वा विपते सुरेन्द्रलोके न साध
पितृदेवताभिः सर्वस्य धातास्य मितपुभावो विशाक्षरेनः सततं विशाय॥ इत्यावाह्य॥ श्वेतहंससमारू
ढं यद्ययोनितगुरुम॥ आवाहयामि यज्ञोऽस्मि न दत्ते यं पुतिरह्यताम॥ इति संस्थाप्या पात्वा शकु
शमाकारो वृत्ता वैवाजसूत्रवत्॥ सर्वयज्ञं प्रातिशुक्लं तस्मै नित्यं नमो नमः॥ इति संपूज्या जेवस्मि
यज्ञानं पुष्पमं पुरस्ताद्विशोमतः सुसुबोवेन आवः मुने आडपमाश्रुवस्य विह्याः सतश्च योनिमसाश्व
विम्बः॥ इति नोहितपताकां दद्यात्॥ पताकायां विधात्रे नमः॥ इति संपूज्या॥ यद्ययोनिश्चतुर्भुजं
वैदवासाः पितामहाः॥ यज्ञाद्यन्तश्चतुर्वैत्रं तस्मै नित्यं नमो नमः॥ वृत्तगोसुर्ध्वलोकाविपतये ष
डमाय भक्तवत्त्रिभुमः॥ इति वल्लिंदद्यात्॥ ततो गृहीतपुष्पाञ्जलिं र्यत्तमानुपदेत्॥ तैलोक्ययानि
भूतानि स्यावराणि वरसि शिवा॥ वृत्ता विह्य शिवैः साधं रज्जो कुर्वन्तानि मे॥ देवदानवगन्धर्वा

॥८॥

राम०

राम०

यज्ञराज्ञसपत्रगाः॥ अथ यो मुनयो गावो देवमातरयववा॥ सर्वे ममा धरेरणी कुर्वन्ति मुदान्विताः॥
 इति पर्व्वदो रिपुत्या जलित्यतेत॥ ततः कुण्डोत्तरे शान्तिके लेशत्रयमविवासयेत्॥ तत्र जसाम्।
 आमुपलवसं कुरु वसुधु म उतं के लेशो यं पतं पञ्चरत्नसमन्वितम्। श्याममुलेरुशतम्। अन्न
 तंसमत्र कम। सर्वे ध्यामविवासने मत्रः॥ आतिथ्यं केशमिति। ततः शान्तिके लेशो तीर्थमा लान्या
 सः॥ अश्वत्थं भास्करं गङ्गा नैमिषा रापमेवव॥ पुयागं वृक्षतीर्थं वदरा का रापमेवव॥ यतानि
 पुतपतीर्थं निबोः स्मिन्निवसन्तमे॥ गोदावरी गौतमी वैव नर्मदा यमुनी सरितः॥ सरस्वती गता
 की वैव कोशकी सरयु तथा॥ यतो श्वसरितः पुण्या बेटः स्मिन्निवसन्तमे॥ सर्वे समुद्राः सरितः
 सरसि सितलदानदाः॥ आपन्नयतमानस्य दुरित हयकारकाः इत्याचार्यः पठेत् ततो वनादे
 शान्यां मां मो यमानस्य प्रेष्ठ देवतायै ह्ये त्रपालाप एष माघ भक्तवलिर्नमः तत्र मत्रः देशावप्रयमिदं

मुकता १

त

यजुः

संस्म

॥१०॥

॥१०॥

सर्वपत्तिं विज्ञातं पीतागतात्तेन तपनेन भुञ्जीथामागवः कस्य विद्वन्म॥ अथ यद्वेधाजपः॥ ने
 मपि गङ्गास्य त्रेऽशिरपस्योवायसप्रतास्तवायसवीर्य्यसाधुदेवताः सेवन्ताम॥ इति गङ्गास्तीर्णमराठ्या
 दक्षिणेशान्यादिशित्वा नमादपिकायाम॥ अरचितं यमितं यये जीरत्तन विनिर्मितम्॥ विष्णु रुद्रमा
 गत्रययुतम्॥ ने तिलोसितितिलोतैलहविद्राभ्यामभ्युज्य॥ दुपदादिवेति मत्रेण तव वरौ नोदत्तं नम
 ने गन्धसंदुराधर्मिमितिसगन्धिद्वयेनाभ्युज्य॥ ने मद्रुं कर्त्तुमिः शरायामदेवाभद्रं पश्येमानमि
 र्यत्रचास्थिरेरेरेस्तुवाजं शस्तनमिर्व्यसमहिदेवहितं यदायुः॥ इति मत्रेण यज्ञकाले विनिर्मि
 तपदानमगर्भपीते संस्थाप्य॥ ने समुद्रं गच्छ स्वाहा॥ ने देवसंगं गच्छ स्वाहा॥ मित्रावरुणौ गच्छ स्वाहा॥
 भृगो गच्छ स्वाहा॥ ने देवसंसृता विगच्छ स्वाहा॥ अग्निं वेश्वानरं गच्छ स्वाहा॥ उमेना
 मेहादियुन्मदिवंतं धर्मो गच्छ स्वर्षतिः॥ धिर्वीमशमनाय गच्छ स्वाहा॥ तीर्थादिजलेन स्नापये
 त्॥ गङ्गाशेखरयवत्मीकं संगामाद्दुदगो कुलान्॥ ददमानो यकुं मेष्ठु पुज्जिये च त्वरा न्वितः राम

ततो नदीसंग इदवतः पथवत्मी क गोशुद्ध वराहदंष्ट्रौ ह तसंयाम भूमि पत्तिका मिः॥ अथ ज्ञा
 यज्ञा वीः श्रुये गिरा वद जसे पुये वमतं तात वेदसं प्रियं मित्रं न स जं सि स्प म॥ इत्यनेन प्र-दा श्वत्थवा
 अदुम्बरविभुकरवा यज्ञत्वेन॥ अदेव सवितुः प्रसवयज्ञं पतिजं भगाय दिव्यो गन्ध केतने ४७ ना
 तुं वाव स्पति वावेनः स्वदत्त स्थाहाः इति पञ्च गव्येन स्नापयेत्॥ गायत्री वा॥ पञ्चा मतेन वा॥ अथाः
 फलीति फलोदकेन॥ नाशीत जलेन॥ असु मित्रियान आपञ्चय यः स न इति च पंत जलेन॥ अ
 या उषधीः सोमराजी च्छेदीः शत विवजो राः॥ तामसि च मृतमा रसजं ह देये॥ अदु यदा दिवेति
 कुशोदकेन॥ अवसोः यत्र मसि शतवा शं कल शयोर्ज्ञत्वेन॥ तत श्वन्द्रे न तिल कम॥ अ
 त्तत स्यासि कनिक श्वर्द्धा असि वं न मे देहि॥ इति कञ्जत्वेना भजन म॥ अपवित्र स्थो वे
 द्मव्यो सवितुः॥ प्रसवत्पु नाम्प किं देरा पवित्रेण सूर्य रश्मि मिः॥ इति पवित्र हयं गौरस

कृष्ण

॥११॥

धृतं गौरे वनाङ्गुलद्वीनिम्बपत्राणि वस्त्रेण योऽलङ्कितं कृत्वा यथेव व्रजनीयात् ॥ अथोऽशा
निरुत्तरं नृजं शान्तिः पृथिवी शान्तिरेव ध्वजः शान्तिर्ध्वजस्य तयः शान्तिर्ध्वज इवे देवाः शान्ति
सर्वजं शान्ति शान्तिरेव शान्तिः ॥ सामा शान्तिरेधीः ॥ इति वक्ष्यीयात् ॥ नेष्टु वासुधासाः पृथिवी
तश्चागात् ॥ सौम्रेयान् भवति तायमानं संधीरासः कं वयुः त्रयनि स्वाथ्यो मनसा देवयन्तः
तिवस्त्र परिधापयेत् ॥ नेष्टु च नागा च नापि तये मध्वन्वाजीवाः ॥ सदो तये मेधुनः शत्रो
र्यकामं कृत्वा तु यन्वनाः सर्वा पुदिशो तये म ॥ इति श्वेतपर्वो दद्यात् ॥ मौल्यो ववक्षीयात् ॥
रथे तिष्ठे नयानि वा तिन पुरो यत्तयन्त कामयते सरवारधिः ॥ अमियुनी महिमानं परा
यत् ॥ मनः पश्चादन्वयकृत्रिरश्मयः इति ब्रह्मरथे न यडङ्गः वाद्यादिभिर्मण्डपमानयेत् ॥
ततो ब्रह्म वेदिदजिगोरत्यादिकं कृत्वा ॥ ने नमोः सुसर्वभ्यो ये केव पृथिवी मनुष्ये

राम

॥११॥

राम

ॐ वने दिव्य नरी जेय यो धाः यय स्विनी पुदिशः सत्तमस्य इति पञ्चगव्येन ॥ नवा उषधी ७

नरी जेये दिवितेभ्यः सप्यभ्यो नमो नमः ॥ इति मंत्रेणाप्यं पतयेत् ॥ नमः शिव नो भैषज्यो नो जेये व
वर्षसायाभिधि चति ॥ इति मंत्रेणाभिधि चयेत् ॥ शय्यायी शायेत् ॥ मिद्रा कल्शं ग्रामयतः शिशो देशे नि
दध्यात् ॥ तत्र अन्नं वासु किं तन्न के ॥ कर्कोटकः पद्मः शंखः ॥ महाकुलिका नां नामाग्नि आमुपत्रा
क के लिखित्वा केशे निःत्रिप्य ॥ गायत्रेणात्वेति मंत्रेणात्वेनाप्यं कं आमुपत्रमात्तव्यपदुत्तिष्ठ
तिलं यद्वापयेत् ॥ अमुक नागे हगके हतिष्ठेत्यावाह्यस्थापयेत् ॥ अनेन नागेनामुत्तं नमस्कृत्य कर्त
व्या ॥ इति वास्तवे न आवयेत् ॥ एवं पूयमधिवास्प पञ्चतज्जान ॥ स्नाययेत् ॥ तत्र पूर्ववद्विधिः ॥ नैति लो
सीति तिलैर्नाभ्यङ्गः ॥ दुपदादिवेति मंत्रेणाद्वर्तनम् ॥ नययः पथिवी यय दुषधी सोमराज्ञीः वकीः
शतविव नराणां स्नासामसित्व उत मोरेको मयसं हृदि ॥ इति सर्वोषधी जलेन ॥ नैफलिनीति मंत्रेणा
फलोदकेन ॥ नैः आप्ययस्व समेते विश्वतः सोमहवामिवावाजस्य संगद्ये ॥ इति पञ्चा मतेन ॥ नै
इदं विस्तुर्विवक्रमेतेथानिदवेपद्यं मिति मंत्रेणा सप्तमत्ति कामिः ॥ नैगन्धदागंदुगवर्षामिति

कस्म
॥१२॥

१२

॥१३॥

राम

गन्धवारिणा न द्रुपदादिवेति कुशोदकेन ॥ नृवसोः पवित्रमसि शतवारं सहस्रवारीभ्याम् ॥ नृसमो देवी
ति शीतले जलेन ॥ नृनर्मिदे गङ्गे इति गङ्गोदकेन ॥ नृरस्य गर्भः समवर्त्तता ये भूतस्य जातः पतिरेकश्री
त ॥ संधारय चिधोद्यामुते मायुस्मै देवा हविषा विभ ॥ इत्यर्चयेत् ॥ नृयवास्तु यामाः परिधीतश्रीगात
इति मंत्रेण लोहितवस्त्रं परिपयेत् ॥ उपहीनी पयोः सिवर्चोदसि वर्चोदेत्वा हि इति कर्त्तव्येनाञ्जनम् ॥ श्री
श्वेति मंत्रेण पुष्पम् ॥ ततो लोहितसूत्रेण त्रिर्घ्वं यि ॥ नृपाते धामानि हविषा यत्नं जितानि ते विश्वाप
दिभूतस्य यजमा ॥ गन्धस्फुल्लः प्रतरुणः स्ववीरो वीरहाप्यवाराः सोमदुयानितिकर्मजातकर्म ॥ इ
त्रयोमिति नाम कर्त्तव्यम् ॥ नृतच्च नृदेवहितं इति निःकृत्वा ॥ नृश्रुत्रयपरिश्रुतीरसं इत्यत्र प्राशत्रम् ॥
नृमधवातेति स्वर्गाञ्जरेण कडाक रत्नाम् ॥ ततो लोहितसूत्रेण सवर्णसूत्रम् ॥ नृमध्वं कर्त्तव्यमिति मेत्रे
ण कर्त्तव्येनम् ॥ तत उपयमनम् ॥ नृउपेंदुरुक्तं पवित्रं यमा नार्वर्णं पवित्रं पुनती मश्रीगार ॥ प्राणाया
नाभ्यां कलमा देवा स्वसा देवी सुभगा मेखले यमिति ॥ इति मेखला वन्दनम् ॥ क्तं स्याति नरस्मीम् ॥

यज्ञोपवितो यदि नायज्ञोपवितम। नृयो मेदराः नापरापतु द्वैहापसोः। विभ्रम्पीतमहं पुनराददेऽप्युद्ये
 वृत्तस्यो ववमायेति मन्त्रेण मानवकोणा हतिदराऽम॥ ततः समावर्तनम। नृयुवास्तुवासाः पविदितम्रा
 गात्। सत्येयान्न भवति। तायमानास्तंवीरासः कं वयऽत्रयनि स्वाव्यो मनसा देवयान्न इति नृयवस्त्वम॥ व
 सवस्त्वाधपयत् इति धूपं दद्यात्। नृयचनघः सरस्वतो मपि वनिमश्रोतसः सरस्वती तवा सो देरी भवतः शरि
 वत्। विष्णो रसीति मन्त्रेण सुवर्णयज्ञोपवीतम॥ नृयपो देवी मद्य मतीती गभम। नृसूर्यस्वती रातः स्वस्य
 गानः यामिर्मिचाववरुणा वस्पधिं वन्यामि रिन्द्रस्य मनय न्यामि राती॥ इति वन्दनकुङ्कुमाभ्यामनृत्वे
 पनम॥ त्रतायामं प्येवम॥ कन्यावत्सर्वसंस्कारम॥ तद्यममुकशाखयामाधविलतः याम वा। नृयक्त
 मिते सो भगं वायहस्तं मया पत्या यरदष्टि रश्मि र्यथा मम॥ भगोऽर्घ्यमासविताय रश्मि र्मह्यम॥ त्वं तावेहि विवा
 हावहे सहरेतो द्यावहे प्रशं पुत्र नयावहे पुत्रा न विद्यावहे वद्रं से स न त रदष्ट यः॥ संप्रीयो रो विष्णुः सुम

नस्यमानोपश्येमशरदः शतंतीवेमशरदः शतं प्रशुयामशरदः शतम॥ इतिमत्रेणापाणिग्रहणाम॥ नृश्रुत्य
मनेदेवंकन्यामग्निमगकृत॥ सनोऽय्यमादेवः पुतोमुच्यतेनयामे स्वाहा॥ इदमय्यमेवे॥ इयं नार्युपब्रूइवे
लातोनांवपत्तिश्चापुष्या नस्तु मेपतिवताम॥ जातयोममस्वाहा॥ इदमय्यमे॥ इमां नाराणां वयाम्यग्नौ समहि
करांतवममउभ्यं वमविदनंतदग्निरुमन्यतामियज्ञं स्वाहा॥ इदमय्यमे॥ सुमन्त्रे नीरियं वयं रिमा समतय
तपश्चतसौ भाग्यमस्मेदत्वा यथां तां विपरेतन इतिमत्रेणासिद्धेकराणाम॥ तन्नाभावेशाखाशेपनमातत
आशियं प्रयोजयेत्॥ आचार्यः॥ यत्तमानः पुष्या भोतिंग होत्वा तन्नामिमुखः पठेत्॥ नृयेशास्विनः शीख ॥१३॥
विगीशिंरसाविभूयाः॥ येनन्देद्युवोऽपुक्ततपुतिष्ठा॥ येके विदाशुसुखशेराकि प्राशरीतेमेवस्य
दुशितातिहगभवन्त॥ एष जिता विविबदत्रहुतौ सिक्वाय्यं भवतामम॥ पुत्रकाय्यं॥ एतदुक्तातन
मालिङ्गपुनः पुनर्वतसरायाशिपात्रं यत्तमानः॥ समाहितो हृत्वा स्वववनम॥ ततः प्रसिधं प्रयोजयेत्॥ राम

हताशः॥ पश्चाच्चपवहिमदीर्घिविम्बसंस्थः॥ चंतनपत्रपरिकल्पनया कृतोऽक्ष॥

यत्तमानः॥ तत्र मुद्रादह्नात्संभवति हृदयो देवतायसे॥ आत्मा वै पुत्रनामासि संजीव शब्दः शतम्॥ ततो ग्रहवेदी
 गात्रामथ्ये लोहि॥ ततः स इत्येवाह्यसंस्थाप्य॥ तत्र पुष्पक्षपदीपताम्बूलनैवेद्यादिभिः पूजयेत्॥ तत्र आत्मा
 ह्येनं रंजसावर्तमान इति मंत्रेण लोहितपुष्पैरभ्यर्च्य इति लोहितवस्त्रम्॥ सूर्याय नमः इति उभयं मण्डलं य
 च गङ्गे दनवलिः॥ सूर्याय नमः॥ तद्विदेवता ईश्वरस्य शिततरादुल्लैर्महा व्याहृत्यावाह्य॥ ॐ अम्बकं प्रती
 मह इति श्वेतपुष्पैरभ्यर्च्य इदं श्वेतवस्त्रं॥ इश्वराय नमः॥ यषपाय सवतिरीश्वराय नमः
 ततः प्रत्यविदेवता॥ अग्निशिततरादुल्लैरावाह्य॥ ॐ अग्निं दूत इति मंत्रेण पूजयेत्॥ श्वेतवस्त्रं
 पाय सवतिं वा अग्रेण नमः इत्युत्सृज्य तत आग्नेय्यामर्द्धवद्राकृतिशितवशिष्कपासोमं वि
 लिरव्यशिततरादुल्लैरावाह्यस्थापयित्वा॥ ॐ श्रीश्वेततन्द्मी च पन्थाविति श्वेतपुष्पादिभिः

१४

राम

१५

संपूज्या श्वेतपुष्पाय सवलिं वउमाधेनमः इति दद्यात् ॥ ततः प्रत्यर्चयेद्देवता आपः
 श्वेततरादुलैरावाह्य ॥ स्थापयिष्यात् ॥ अक्षं तारमृतमप्सु मेघजमपामृतप्रशस्तिं कृत्वा
 भवन्तु वाजिनः देविरापो जो वदूमी प्रतुर्तिकुन्वान्वासिस्तेनायं वायस्येति ॥
 इति श्वेतपुष्पादिभिः संपूज्य श्वेतवस्त्रं पायसवलिं वा ॐ अङ्गो नमः इति दद्यात् ॥
 दक्षिणोत्तरोहितवर्णिकयामद्वलं विलिख्य रक्ततरादुलैरावाह्य ॐ अग्निमुद्धी
 दिव इति मंत्रेण रक्तपुष्पादिरभ्यर्च्य उत्तरोहितवस्त्रं मस्तुरान्नं वलिं वा ॐ अङ्गा रकाय
 नमः ॥ तदधि देवतां स्कन्दं शिततरादुलैरावाह्य ॐ यदक्रन्दः प्रथमं जायमान इति शित

१५

ताडुलैरावाह्यशितवस्त्रेपायसवलिंवा ॥ नैस्कन्द्यायनमः ॥ ततः पृथिवीप्रत्यविदेवतीशिततराडुलैरा
वाह्य ॥ नैस्वो नंपृथिवीनोभवा नीतिमंत्रेणशितपुष्पादिभिरभ्यर्च्यशितवस्त्रेपायसवलिंवा ॥ नैपृथि-
व्येनमः ॥ ततः ऐशान्यां ठं पीतवर्णा पीतवर्णिकया विलिख्यपिङ्गलताडुलैरावाह्य ॥ नैउदुधस्योत्पत्तीत
गुत्वा मिष्टमित्रेण पीतपुष्पादिभिरभ्यर्च्य पीतवस्त्रे ॥ गीशेद नवलिव ॥ ठं ध्यायनमः ॥ तद्विदेवतीविष्णु
शिततराडुलैरावाह्य ॥ उदं विष्णुर्धिवक्रमे चानिदुष्य परं मिति श्वेतपुष्पादिभिरभ्यर्च्य ॥ श्वेतवस्त्रेपाय
सवलिंवा ॥ विष्णवे नमः ॥ इति दद्यात् ततः प्रत्यविदेवतां नारायणं शिततराडुलैरावाह्य ॥ विष्णो रसात्मसि
इति मंत्रेण शिततराडुत्नादिभिः संपृष्या ॥ शिवस्त्रेपायसवलिंवा ॥ नै नारायणाय नम इति ॥ उत्तरस्यादिशि
सहस्रपतिं पीतवर्णं पीततराडु रावाह्य ॥ सहस्रपते अतिश्रद्धयोऽहद्वियं द्विभाति कठमन्त्रेण इति प
तपुष्पादिभिरभ्यर्च्य पीतवस्त्रे दध्योदनवलिंवा ॥ सहस्रपते ये नमः ॥ तद्विदेवती ब्रह्मरां शितमन्त्रे

तराडु

ॐ ३

तैरावाह्या॥ ब्रह्मयज्ञानमिति श्वेतपुष्पादिमिरभ्यर्च्य शितवस्त्रपायसवर्तिव॥ बुद्धसरो नम इति दद्यात्॥ तप
 त्यविदेवतामिन्द्रं शिततण्डुलैरावाह्य॥ आतासमिन्द्रं हवेहवेसुहवजं सरमिन्द्रं कृपामिषामिश्रं कुरुह
 तमिन्द्रं स्वस्ति नो मधुवाधा त्विन्द्रः इति पुष्पादिमिरभ्यर्च्य शितवस्त्रपायसवर्तिव॥ इन्द्राय नमः॥ तत
 पूर्वस्यादिमिश्रं शितवर्णवह्वेभ्यस्तं शिततण्डुलैरावाह्य॥ अत्रापि श्रुतोरसं ब्रह्मणा व्यपिवाक्कि
 त्सोमं प्रजापतिः सत्यमिन्द्रियं विष्णो न जंशुः केमिन्द्रस इन्द्रस्येयमिन्द्रं यो मत्तमं द्रु॥ इति पुष्पादिमिर
 भ्यर्च्य शितवस्त्रं ब्रह्मोदनवर्तिव॥ शक्राय नमः॥ इति दद्यात्॥ तदविदेवतामिन्द्रं शिततण्डुलैरावाह्य॥
 अस्योऽय इन्द्रः सगणो मरुद्भिः सोमं पिवन्न वहा शूरविद्वान् तद्विशन्न रूपं धि॥ हिमचोऽनन्दस्वत्पा
 मयं कुरु राव विश्वतानः इति शितपुष्पादिमिरभ्यर्च्य शितवस्त्रपायसवर्तिव॥ इन्द्राय नमः॥ इति दद्यात्॥
 ततः प्रात्यविदेवतां श्वेतपुष्पैरावाह्य॥ नैनिष्ठुः का गह्यजंशुः को अयाते गतासि स्वन्नो मरुतः॥

ह्रस्व

॥१५॥

॥१५॥

राम॥

॥१॥

॥१॥

इति श्वेताष्टुप्यादिभिरभ्यर्च्य श्वेतवस्त्रपायसवर्तिवा इन्द्राय नमः। पश्चिमे तत्सर्वशो नैश्वरं तत्सर्वार्थिकया
 विनिरव्या। तत्समतरादुल्लेखवाह्य। न सन्नो देवी रमि व या आपोभव नृपीतये सन्नो रमि श्रव नः। इति तत्सम
 पुष्पादिभिरभ्यर्च्य। तत्समवर्ण शनै रव राय नमः इति ह्वाता। ताः विदेवतायम नीत्ताः पुल्लेखवाह्य॥
 असि यमोः स्यादित्योर्वन्नसि म तो उद्योतो न असि सो न्ये नं समया विप न्ने श्रीगोदिविववा नानि इति
 नीत्तपुष्पादिभिरभ्यर्च्य॥ नीत्तवस्त्रपायशवर्तिवा यमाय नमः इति ह्वाता॥ ताः प्रयाये देवती प्रजापतिम्
 शिततरादुल्लेखवाह्य॥ प्रजापतये त्वेदेतीन्या न्यो विश्वा रूपाणि पशूनि पशितिव भूय कर्मासोऽहु मस्तन्नो भूवय
 त्रेषाम पतयो रयीणी इति शितवस्त्रपायसवर्तिवा। न प्रजापतये नमः॥ इति ह्वाता नै
 श्वरी तत्समवर्ण राहुं तत्समवर्णिकया विनिरव्या। न कया न श्वित्ताता भव हती सहा त्वधः सर्वा कया
 सवि व या तत्सम पुष्पा केदिभिरभ्यर्च्य। तत्समवस्त्रकागमी सवर्तिवा राहु वेनम इति ह्वाता। तत् विदेवती

कालं ॥ अकारि^ससिमुद्रस्पृष्टां कृत्वा समापोरदिरगमत्समोषा विमिरोषधी इति नीलपुष्पा
 दिमिरभ्यर्च्य नीलवस्त्रं पापसवतिं व अकालाघनमः इति दद्यात्ततः प्रत्यग्निदेवतां सर्वशिततंडु
 रावाह्य नमोस्तु सर्पभ्यो पेके वित्प्रिथिवीमनुजेऽन्तरिक्षोपेदिवितेभ्यः सर्पभ्यो नमः इति सितपुष्पा
 दिमिरभ्यर्च्य शितवस्त्रं पापसवतिं व असर्पभ्यो नमः इति दद्यात् रावापव्ये धूमवशां चिकेतूनधू
 मवरीकिया वित्तिरव्यधूमतरादुत्तैरावाह्य अकेतुकृष्णवज्रैः केतवे च शोमर्थादपेक्षसैः सर्वमिन्द्रजायता
 इति धूमकुशुमादिभिः केतूनसंपूज्य धूमवस्त्रं विनोदनं वतिं व अकेतुभ्यो नमः तदग्निदेवतां वित्रगुप्तं शि
 ततंडुलैरावाह्य वित्रावसोः स्वस्ति नोपारमसीद्य इति पुष्पादिमिरभ्यर्च्य शितवस्त्रं पापसवतिं वा वित्रगुप्ताय

१६

१६

नमःततःप्रत्यदिदेवतां ब्रह्मरां शिततरादुत्तरैरावाह्य ॐ ब्रह्मरा ब्रह्मरा ब्रह्मरा ब्रह्मरा ब्रह्मरा ब्रह्मरा ब्रह्मरा ब्रह्मरा ब्रह्मरा ब्रह्मरा
शितपुष्पादिभिरभ्यर्च्य शितवस्त्रं पायसवर्तितं ॐ ब्रह्मरो नमः इति दद्यात् सर्वपापसं सदा तदा तव्यं तः
कुराड समीपं गत्वा पुष्पवन्दनताम्बूलादिभिरग्निं संपूज्य ॐ अथ कर्त्तव्यं तदा रामवन्दनोत्सर्गः ॐ भूत
होमकर्मिणि कृता कृता वेदारा रूपव्रक्षकर्म कर्त्तुं मेभिः पुष्पवन्दनताम्बूलवासोभिर्ब्रह्मत्वेन अ
मुकगोत्रममुकशर्माणां अमुकवेदाध्यायिनं त्वामहं वरो वक्तोऽस्मीति प्रतिवचनं यथा विहितं कर्म
कुरु करवाणीति प्रतिवचनं ततो गेहं द्दिरातः शुद्धमासनं दत्वा तदुपरि प्रागग्रान्कुशानां स्त्रीयव
ह्मराणां मग्निं प्रदक्षिणाभिधाया अत्र त्वं मे ब्रह्मा भवेत्पमिधाया कल्पिता सने दुष्टदुखमुपवेशयेत्ततः
प्रसीतापात्रं पुरतः कृत्वा जलेनापूर्य्य कुशैराद्याद्य ब्रह्मरा मुखमवलोक्य अग्रे उत्तरतः कुशोपरि

१२

निदं च्याताततःपरिस्तरां बहिष्यतुर्थभागमाद्ययन्त्राग्नेयादीशानात्तं ब्रह्मरातोमिपद्यन्तं नैत्रं
 त्याद्येयव्यान्तं अशितः प्रणीतापर्यन्तं ततः अग्रेरुत्तरतः पश्चिमदिशि पवित्रे द्वाये कुशत्रयं
 पवित्रकरणां यसाग्रमनन्तर्जिर्भकुशपत्रद्वयं प्रोक्षणीपात्रं आऽपस्यात्नीसंमार्जकुशाऽप्य
 मनकुशाः समिगतिः अः शुभं आऽप्येययोक्तपणीपात्रं पवित्रे द्वाये कुशानि पृष्ठपृष्ठादिशि क्रमे
 शासादनीयं शुशतितपापसानि वपवित्रे द्वाये कुशैः पवित्रे द्वाये वासपवित्रकरणाप्रणीतापात्रे प्रोक्ष
 रापुदकं दत्वा द्वाभ्यामनामिकाभ्यामङ्गुष्ठाभ्यामुत्तराग्रेणापवित्रे गृहीत्वा त्रिरुत्पवनं प्रणीतोदकेन प्रा
 क्षणी प्रोक्षणी प्रोक्षणी जलेनासादितं वस्तु सेवनं अग्निप्रणीतयोर्मध्ये प्रोक्षणीपात्ररूपनिधानं
 आऽप्यस्य अग्निमाऽप्यनिर्वापः तत आऽपस्याधि श्रुपनं स्वत्तत्तरादिना हविर्वर्षयित्वा प्रदक्षिणाक्रमेणाप
 य्मि करणां ततः शुभं प्रतप्य समामर्जनकुशामन्तरैर्नत्तरतो मूलैर्वाद्यतः शुभं संमज्ज्य प्रणीतोदकेन म्य

स्यात्पा

कर्म

उवाच

॥१२॥

१४

कर्मरवन्दना गुरु गम इति फलेषु मये श्रीन। गन्वा जगत्तु लंब निषेत्तथा कता स्वथो दुम्बर प्रजवा
 पत्रवान्। कल शेषु सुखे दद्यात्। एवं तत्राव विवासने कृते गुरु र्व्यजमान श्रुत्वा। तीरा विम विवासयेत्। ततः पुन
 ते कृते सर्वे धीन्ना न स्वतिवासनं। ततस्तेषां कल ज्ञानां ज्ञेयैर्म तमतिवाद्यै गुरुः। प्राक्यु खड्ग देव्यु खयजमान
 वन्यमा साम त्रीणा स्नापयेत्। तस्य रास्वाम भिषि च न वृक्षा विष्णु मे हे श्वरा। वासु देवो जगत्प्राथ सथा संक
 र्षणो विभुः॥ पुष्टु म्रश्वा निरु द्रुश्व भवंतु विजयायेत। आस्वरा तु जोः श्रिभगवान्य मो वै निःश्रुतिस्तथा। वक्रगाः प
 वनश्चैव वना थ्यन्यं सथा शिवः। धृष्टगा सहितः शैवो दिव्या राः पा नु ते मरा। कीर्ति र्त्र न मी र्धतिः म्रैवा ॥१२॥
 पुष्टिः श्रद्धा कि यामतिः॥ उद्धि र्त्र तावतुः श्रानिस्तुष्टिः कानि श्व मातुरः। यता स्वा भिषि च न देव परम्यः
 समागता ॥॥ आदित्य वन्द मा भो मो उध र्ग वशि तार्क ताः। यहा स्वा म भिषि च न गुरुः केतु श्व तर्पिताः
 देव दानव गन्धर्वा य ज्ञेय न स म्रुगाः॥ अथ यो मु नयो गा वो देव मातर यव व॥ देव पत्न्यो दु साना गा दित्याश्वा
 पार सांगराः॥ अस्त्राणि सर्व शास्त्राणि गजानो वाह नानि व। अथ धानि वर त्ता नि कल श्रु पय व श्व
 ये। स रितः सागराः शैला स्तीर्थानि जल दीन दाः॥ यता स्वा म भिषि च न सर्व कामा

॥१२॥

राम

धर्मिष्वये॥ अथ कर्तव्यं तज्जोसर्गोऽङ्गु भूतस्यैतैतश्च विधानं कर्मपुतिष्ठो न्यममुक गोत्रायामुक्तं शर्मरावा
 स्मृताययताः सतं गारुडेदेवताद निगातु भ्यमहं संपुददे। यको वा स्वस्तिगिति पुतिववनम। कर्मोऽङ्गु देव
 ताः पुयतामिति यत्र मानो नु यात॥ सुप्रीताः सन्तु इति पुवनम। ततो मन्त्रान्द निगाति स्मृत्य नमस्कृत्य
 तत आगत्य मराड योत्तरस्य स रपीते शुभेनये॥ आपोहिषे त्यादि॥ आपोत्तन इत्यनेन नवेन यत्र
 मानमाहर्त्तनं कुर्ष्यात्। प्राहराः शान्तिपाठमङ्गु। न गीतवाद्यनिर्घोषैः कनकादिभूषितमावस्त्रादिना
 पूजयित्वा। उस्थाया। नैर्गवोती वेन सतोसादिमन्त्रेण गीवनमध्ये समानयेत्। न नै नमन्त्रेण। इदं वनं प
 वित्रं कु रूखरुद्धः पूतो मृतः सन्तु नित्यं तीतर नीसर्वातीर्थमिषि न्कलो का लोकां तरते तीर्यते वा यंता यत्रमा
 नः पुत्रीयेत्यग्रः॥ आवायैगात्वारुद्धः। तत्र तिलजले ईवमनुष्यपितृणां वतर्षणा कुर्ष्यात्। तत्र क्रमः
 उपवीती प्रास्य स्व उरुस्वोवा। सन्तु दुर्मन्त्रयत्र तेष्वीमपाशिना न्वा रध्वेन द निगाकर्त्ता लेश
 स्नात प्यतां विष्णु तप्यतां रुद्रस्तप्यतां पुतां रुद्रस्तप्यतां। नै देवा यत्रास्तथा नागा गन्धर्वा पश्यताः
 पति१

सुतः कृगः सप्याः सुपोरि शितरकोट म्भकाः खमाः विद्या वराजत्वा वरास्तथेवा कशगागमिनः ॥ नि
गवाश्वयेजीवाः पापेधर्म रता श्वयेतेषां माप्याय नायेतदीयते शतितं मया देवांस्तर्पयित्वा ततः पुत्रापाते
तीर्थेनमनुशनकादिस्तर्पयेत् ॥ नृशनकश्च इति मंत्रेण ॥ ततो हजिरागमिमुखो द्विगुणं सुगुणुशे चन्दना
दिभिः पित्र्ये नतीर्थेन ॥ नृसोमायस्तु प्यताम इति मंत्रेण तर्प्यतां कुप्यति ॥ स्वस्वनाम्नापित्रादिनास्तर्प्यये
त् ॥ पुच्छन्वगुणवयतमानः ॥ नृसोमायस्तु प्यताम इति मंत्रेण तर्प्यतां कुप्यति ॥ स्वस्वनाम्नापित्रादिनास्तर्प्यये
देवीरुद्धिभ्यः रुविशपत्येयमिति ॥ उस्तु यवशाभगवती हि भूया अथोवये भगवन्तः स्तामाश्वद्विरागमत्योवि
श्वादीनि इति विशुद्धसुदवमारती ॥ इति मंत्रेण ॥ विशाभ्यो दिशितां गा उत्थापयेत् ॥ उत्थाप्यमानाय दिदुं कथंति
तोदाहि कृत्वा वतिवसुपत्नीवस्तु नोवत्यमिक्तु गीमनसाभ्यगात् ॥ उहो विभ्योपयो नोपंस्पृक्षतामहे सोभगायतिरे
शाविष्कं मन्त्रैतयेत् ॥ नृसोमं नृसोमपत्यादयो वसुपादु म् ॥ अथोमस्य यदीमासर्वस्मादेव किं विद्यात् ॥ इति मंत्रेण तर्प
यित्वा ॥ यथागौरुद्रदेवता नृसोमगायमयादता ॥ इति सामे ॥ ब्राह्मणा यपुतिपादयेत् ॥ पुतिपतिरुपयात्रावदन्ति
गा ॥ तत आगत्य मराउपस्याये उपविशेत् ॥ ततो मराउपादिधनोवर्तमाने कुशतिलज्जान्यादाय ॥ नृसोमायस्तु प्यताम इति मंत्रेण तर्प्ययेत् ॥

